

Det foreslås i *stk. 2 og 4* ligesom i regionplanlovene (lands- og regionplanlovens § 13, *stk. 2*, og hovedstadsregionplanlovens § 6, *stk. 2*), at et udrag af modtagne bemærkninger til den offentliggjorte redegørelse og kommunalbestyrelsens vurdering heraf offentliggøres og sendes til miljøministeriet, amtsrådet og i hovedstadsområdet tillige hovedstadsrådet.

I *stk. 3*, som er nyt i forhold til det oprindelige lovforslags § 6, foreslås en frist på mindst 4 måneder med henblik på offentlighedens og andre myndigheders stillingtagen til dispositionsplanforslaget. Den foreslåede bestemmelse må ses i sammenhæng med lovforslagets §§ 8 og 9, hvorefter amtsrådets/hovedstadsrådets almindelige godkendelsesbeføjelse foreslås erstattet af en pligt til inden for den nævnte frist at påse dispositionsplanforslagets overensstemmelse med regionplanlægningen. Herudover er det fundet rimeligt, at der især gives alle lejlighed til indenfor den nævnte frist at kommentere det dispositionsplanforslag, der er blevet til på baggrund af den offentlige debat om § 6-redegørelsen.

Ligeledes som en ny bestemmelse i forhold til det oprindelige lovforslag foreslås i *stk. 5* en adgang for ministeren til eventuelt at give nærmere regler om offentliggørelsen.

Til §§ 8 og 9.

Som en konsekvens af det decentraliseringsprincip, der ligger til grund for lovforslaget, og som regeringen tillægger overordentlig stor betydning, foreslås i *stk. 1* den væsentlige ændring i forhold til såvel gældende ret som det oprindelige lovforslag, at en dispositionsplan ikke længere skal godkendes af nogen anden myndighed.

Hidtil er de kommunale dispositionsplaner blevet godkendt af miljøministeren. Under ministeriets sagsbehandling gøres forslag til dispositionsplaner til genstand for både en byplanteknisk vurdering og en vurdering af forslaget's sammenhæng med anden planlægning m. v., herunder statslig og amtskommunal sektorplanlægning. Behandlingen af de sidstnævnte forhold har nødvendiggjort en ret omfattende høringsvirksomhed, der ikke sjældent har forlænget ministeriets behandling af dispositionsplanforslagene ganske betydeligt.

I det oprindelige lovforslags § 7, *stk. 1*, var det foreslået, at miljøministerens godkendelseskompetence skulle overføres til amtsrådet/hovedstadsrådet, når der forelå en godkendt regionplan, der omfattede kommunen, eller hvis kommunalbestyrelsen forinden besluttede at følge de nye bestemmelser om dispositionsplaners indhold og tilvejebringelse, jfr. det oprindelige lovforslags § 11. Det var forud-

sat, at amtsrådets/hovedstadsrådets behandling af dispositionsplanforslag skulle omfatte en byplanteknisk vurdering af forslagene svarende til den hidtidige sagsbehandling i miljøministeriet.

Debatten omkring det oprindelige lovforslag og især studiekredsarbejdet i kommuneforeningerne har i betydelig grad koncentreret sig om dispositionsplanlægningen og herunder om den foreslåede decentralisering af miljøministerens godkendelsesbeføjelse vedrørende dispositionsplaner.

Flertallet af kommuneforeningernes studiekredse har tilsluttet sig, at amtsrådene fremtidig skulle godkende de kommunale dispositionsplaner. Adskillige af studiekredsene har imidlertid ønsket amtsrådenes sagsbehandling begrænset til spørgsmål om overensstemmelse med overordnet planlægning, især regionplanlægningen, således at det faglige indhold af dispositionsplanen — dens „kvalitet“ — ikke skulle vurderes af amtsrådet. Enkelte af studiekredsene har ment, at en egentlig godkendelse af dispositionsplaner helt kan undværes til fordel for en form for vetoet for amtsrådet, hvis planforslaget ikke er i overensstemmelse med den overordnede planlægning, og således at uenighed herom afgøres af miljøministeren; dette ville svare til lovforslagets ordning for så vidt angår lokalplaner, jfr. § 25 (det oprindelige lovforslags § 23).

Kommunernes Landsforening har tilsluttet sig, at dispositionsplanens hovedretningslinier efter det oprindelige lovforslags § 3, *stk. 1*, dvs. fastlæggelsen af kommunens hovedstruktur, skal godkendes af amtsrådet, dog kun for så vidt angår relationen til regionplanlægningen og med den tilføjelse, at loven bør indeholde en frist på 3 måneder for amtsrådets behandling af et dispositionsplanforslag. Vedrørende dispositionsplanens retningslinier efter det oprindelige lovforslags § 3, *stk. 2*, for arealanvendelsen m. v. i de enkelte dele af kommunen har Kommunernes Landsforening derimod anset en amtsråds-godkendelse for unødvendig og uheldig og ment, at amtsrådet blot bør have ret til at modsætte sig bestemmelser, som vil fremkalde modstrid med regionplanlægningen. Kommunernes Landsforening har dog yderligere tilføjet, at amtsrådet bør have ret til at udtale sig over for kommunalbestyrelsen om alle aspekter af dispositionsplanforslaget.

Amtsrådsforeningen har tilsluttet sig det oprindelige lovforslags bestemmelse om, at amtsrådet fremtidig skal godkende dispositionsplaner, men har ønsket sagsbehandlingen begrænset til planernes overensstemmelse med regionplanlægningen samt til, om lovens betingelser er opfyldt (”formel godkendelse”). Amtsrådsforeningen har endvidere ønsket, at denne decentralisering af godkendelsesbefø-